

Sygn. akt IV CSK 581/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzczak

w sprawie z powództwa I. K., H. K., K. L. i małoletniej E. K.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów I. K. i H. K.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 lipca 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. odstępuje od obciążenia skarżących kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanej.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten odpowiada charakterowi skargi kasacyjnej, jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, o dominującym publicznoprawnym charakterze, przysługującego od orzeczeń wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania sądowego, w którym sąd pierwszej i drugiej instancji dysponuje pełną kognicją w zakresie faktów i dowodów. W powiązaniu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oznacza to, że w skardze kasacyjnej nieodzowne jest powołanie i uzasadnienie okoliczności o charakterze publicznoprawnym, które stanowią wyłączną podstawę oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powodowie H. K. i I. K. powołali się na istotne zagadnienie prawne, dotyczące tego, czy zgodnie z art. 446 § 4 k.c. powinno się różnicować członków najbliższej rodziny i czy rodzicom zmarłego powinny należeć się wyższe kwoty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę niż rodzeństwu zmarłego. Wskazali także na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej wobec rażących naruszeń przepisów prawa materialnego, które legły u podstaw zaskarżonego wyroku.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa, powołanie się na istotne zagadnienie prawne, jako przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), wymaga sformułowania problemu prawnego i uzasadnienia, że ma on znaczenie dla rozwoju prawa lub precedensowy charakter. Problem ten powinien odnosić się do konkretnych, powołanych we wniosku przepisów prawa, zostać ujęty w sposób abstrakcyjny, a zarazem wiązać się z rozpoznawaną sprawą. Konieczne jest przy tym wskazanie argumentów, które prowadzą do jego rozbieżnych ocen (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r.,

III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, niepubl., z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, niepubl., z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, niepubl. i z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14, niepubl.).

Nie negując w żadnej mierze cierpień, których doznali skarżący w związku ze śmiercią syna, bliższa analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwalała stwierdzić istnienia wskazanych przyczyn kasacyjnych.

We wniosku nie sformułowano konkretnego zagadnienia prawnego, ograniczając się do postawienia określonych pytań, bez ich rozwinięcia i wskazania argumentów, na czym miałyby polegać zagadnienie uznawane przez skarżących za „istotne” i jakie mogą być możliwe warianty jego rozwiązania. Ponadto, z motywów zaskarżonego wyroku wynikało, że Sąd Apelacyjny podzielił w istocie stanowisko skarżących, według którego *in casu* zasadne było zróżnicowanie stopnia krzywdy doznanej przez rodziców i rodzeństwo zmarłego. Wbrew twierdzeniom wniosku, Sąd Apelacyjny nie przyznał także wyższych kwot zadośćuczynienia siostrze zmarłego niż rodzicom. Jak wynikało z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, zadośćuczynienie należne rodzicom zmarłego Sąd Apelacyjny ustalił na kwotę 120 000 zł dla każdego z powodów, podczas gdy zadośćuczynienie należne siostrze określił na kwotę niższą, tj. po 90 000 zł. Wysokość zasądzonych kwot była natomiast konsekwencją uwzględnienia sum dobrowolnie wypłaconych przez pozwaną, które w przypadku rodziców zmarłego były wyższe niż w przypadku rodzeństwa.

Skarżący nie wykazali także oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, której założeniem jest ewidentna i widoczna już na pierwszy rzut oka, bez potrzeby głębszych dociekań, wadliwość zaskarżonego orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, i z dnia z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156). Nie jest w tej mierze wystarczające twierdzenie, że wyrok zapadł z rażącym naruszeniem prawa ani też przekonanie, że godzi on w poczucie sprawiedliwości. Przepis art. 446 § 4 k.c., podobnie jak art. 448 k.c., posługując się pojęciem „odpowiednia suma”, odsyła do szeregu niedookreślonych kryteriów, których stosowanie ma

z natury rzeczy ocenny charakter i zależy od indywidualnych okoliczności sprawy. Ustalenie wysokości kwoty zasądzonej tytułem zadośćuczynienia stanowi w konsekwencji domenę sądów *meriti*. Ingerencja Sądu Najwyższego w tym przypadku, z powołaniem się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, musi zatem zakładać jaskrawe przekroczenie granic uznania sędziowskiego przez sąd drugiej instancji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lipca 2017 r., V CSK 86/17, niepubl. i z dnia 19 czerwca 2018 r., IV CSK 54/18, niepubl.). W kontekście wysokości kwot zasądzonych przez Sąd Apelacyjny na rzecz powodów i motywów zaskarżonego rozstrzygnięcia, sytuacja taka w niniejszej sprawie nie miała jednak miejsca.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 i art. 102 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.